

30. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins og
amtmananna á Íslandi, er nemur af forboð gegn
því að selja kvikasilfursáburð án fyrirsagnar frá
lækni.

1869.

31. marz.

Eptir að dómsmálastjórninni hafði gefizt tilefni til að skrifast á við hið konunglega heilbrigðisráð útaf broti gegn forboði því, sem umburðarbréf kansellisins 11. marzmán. 1820 hefir inni að halda gegn því að selja kvikasilfursáburð (*ungventum neapolitanum*) án fyrirsagnar frá lækni, hefir dómsmálastjórnin samkvæmt tillögum heilbrigðisráðsins álitð hentast að nema þetta forboð af eptirleiðis, að því er Ísland snertir, þegar áburðurinn er hafður til dýralækninga.

Um leið og yður er tilkynnt þetta sjálfum yður til leiðbeiningar, og til þess að þér kunngjörð það, eruð þér þó beðnir að leggja ríkt á við hlutaðeigandi lyfsölumenn, að vara bændurna við, er þeir láta kvikasilfursáburðinn af hendi, að hafa hann ekki til annars en dýralækninga.

31. Bréf dómsmálastjórnarinnar til Deildar hins íslenzka bókmenntafélags í Kaupmannahöfn, um styrk til at gefa út Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands.

10. apríl.

Samkvæmt bréfi dómsmálastjórnarinnar 23. aprílmán. 1864 skal það hér með kunngjört Deild hins íslenzka bókmenntafélags

svo fæðingarhreppur Ingibjargar er að lögum Svalbarðshreppur, úrskurðast, að Ingibjörg Bjarnadóttir, samkvæmt 7. grein í reglugjörð 8. jan. 1834 og kansellibréfi 19. ágúst 1820, frá því hún er 16 ára, skuli eiga sveit á Svalbarðshrepp, og bið eg yður, herra sýslumaður, að annast um, að Svalbarðshreppur skuli eptir réttum reikningi endurgjalda Presthólahrepp það, sem lagt hefir verið með Ingibjörgu, frá því hún var 16 ára að aldri.

Úrskurð þenna bið eg yður, herra sýslumaður, að birta hreppstjórunum í Presthóla og Svalbarðs hreppum.

1869.
10. apríl. í Kaupmannahöfn, að stjórnarráðið hefir veitt féluginu 150 rd. styrk til að halda áfram að gefa út „Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands“, og hefir í dag verið hlutast til, að fè þetta verði greiddt fèhirði deildarinnar, Stephensen etazráði, úr aðalfèhirzlu ríkisins.

15. apríl. **32. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um að maður, sem kann til vatnsveitinga, verði sendur til suðuramtsins.**

Með bréfi dagsettu 10. desembermán. f. á. hafið þèr, herra stiptamtmaður, sent hingað bænarskrá frá stjórn húss- og bústjórnarfélags suðuramtsins um, að gjörðar verði ráðstafanir til þess, að maður, sem kann til vatnsveitinga á engjar og af þeim, verði sendur með styrk úr opinberum sjóði til Reykjavíkur með annari gufuskipsferðinni, til þess að standa fyrir þess konar störfum fyrir þá bændur í suðuramtinu, sem vilja skuldbinda sig fyrir þetta til að hýsa hann og fæða og hafa til handa honum næga vinnukrapta til þess að framkvæma slík störf á jörðum þeirra, og hefir húss- og bústjórnarfélagið þar að auki dregið á um að leggja til af efnum sínum 100 rd. að minnsta kosti til þessa áforms.

Nú er dómsmálastjórnin hefir skrifast á við hið konunglega landbústjórnarfélag um þetta, hefir það útvegað mann, er kann til vatnsveitinga og framskurðar, Niels Jørgensen, og fer hann nú af stað til Íslands með gufupóstskipinu, sem nú er í búnaði, og verður þar til hausts, bæði til þess að standa fyrir jarðabótum þeim, sem húss- og bústjórnarfélagið hefir vikið á, og eins, ef menn vilja, til þess að leiðbeina við slátt einkum í því að brúka danska ljái. Með því að gjört er ráð fyrir, að teður jarðyrkjumaður verði hýstur og fæddur, meðan hann dvelst á Íslandi, á þeim heimilum, þar sem tilsögn hans verður notuð, svo að dómsmálastjórnin og hið konunglega landbústjórnarfélag hafi engan kostnað af því, að honum hefir verið lofað viðurværi ókeypis, og að húss- og bústjórnarfélagið muni borga áhöld